

traadte ind for i Paris, at den danske Lovgivning gav fuld Garanti paa alle disse Omraader og derfor ikke ønskede at rejse Garantispørgsmaales.

Jeg vil gerne yderligere spørge Statsministeren, om det er ham bekendt, hvorvidt det er rigtigt, hvad der har været offentligt meddelt, at der har været foreslaaet to Grænselinier for Danmark mod Syd, og om Regeringen er traadt ind for nogen bestemt af disse 2 Linier under de Forhandlinger, som er førte i Paris nu. Det forekommer mig, at paa alle disse Omraader bør Regeringens Politik være kendt af Rigsdagen. Mange af Regeringens Medlemmer er os bekendte, men dette gælder ikke den højtærede Udenrigsminister. Jeg haaber, at vi skal faa Glæde af Bekendtskabet, men jeg kan ikke undlade at bemærke, at Venstre, da det dannede denne Regering, ikke vendte sig til nogen af de Mænd, der tidligere havde beklædt Udenrigsministerposten indenfor Venstres Ministerier. Jeg ved ikke, om det staar i Forbindelse med, at begge disse to Mænd, baade Grev Raben-Levetzau og Grev Ahlefeldt-Laurvig, har underskrevet den bekendte Adresse, som i sin Tid var Genstand for megen Omtale, og som fastslog som det danske Folks Standpunkt: den nationale Deling af Slesvig og en Løsning af Grænsespørgsmaalet i god Forstaaelse med vor Nabo. Jeg fører dette frem, for det er bekendt, at i alt Fald Grev Ahlefeldt-Laurvig har indtaget en fremtrædende Rolle i Bestræbelserne for denne Adresses Tilblivelse, idet han var en af Indbyderne til den. Dette viser jo, at der den Gang ikke var Tale om en partipolitisk Aktion, hvilket nogle fejlagtigt har ment. Det er ogsaa bekendt, at Grev Ahlefeldt-Laurvig fremdeles har det samme Standpunkt, og man maa derfor, da der kun mødte Grev Ahlefeldt-Laurvig Venlighed fra hele den danske Rigsdag og Støtte i hans Udenrigspolitik, da han var i Rigsdagen sidst, gaa ud fra, at der maa have været politiske Grunde til, at man er gaaet udenfor Partiet eller i alt Fald har søgt Tilknytning til en Personlighed, hvis Forbindelse med Venstre ikke har været kendt før, og som maatte forekomme lidt overraskende, naar man erindrer, at saa sent som i Januar 1919 blev den nuværende højtærede Udenrigsminister gjort til Genstand for de allerheftigste Angreb i Venstres Presse som havende ved forskellige Udtalelser skadet vore Eksportmuligheder. De nævnte Blade gik endog saa vidt, at de opfordrede det

daværende Ministerium og den daværende Minister Scavenius til at skride ind overfor den daværende Gesandt, Hr. Harald Scavenius. Da altsaa Udenrigsministerens Person ikke er os bekendt og saaledes ikke kan byde os nogen Garanti for den Politik, han fører, men Forholdet tværtimod er det, at hans Indtræden i Ministeriet i høj Grad synes at være krævet af det konservative Folkeparti, hvis Politik paa dette Omraade jo ikke er faldet helt sammen med Venstres i Løbet af den lange Tid, i hvilken man har beskæftiget sig med det sønderjydske Spørgsmaal, tror jeg, det vilde være meget ønskeligt, at Regeringens Politik paa dette Omraade, hvad den har tilsigtet, og hvad den venter at opnaa, bliver bekendt for Rigsdagen.

Jeg skal derefter tillade mig at rette nogle Spørgsmaal til forskellige ærede Ministre angaaende økonomiske Forhold, hvis Afgørelse er af Betydning for Befolkningen, og hvor der aabenbart snart maa træffes Beslutning. Jeg vil saaledes spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er Hensigten at opretholde den nuværende Rugbrødspris ogsaa i det kommende Kvartal. Den nuværende Rugbrødspris er fastsat for indeværende Kvartal og vil altsaa ophøre at gælde paa et saadant Tidspunkt, at det, hvis Regeringen fremmer Grundlovssagen med saa stor Hast, at vi snart paa ny skal gaa til Valg, vil være nødvendigt i denne Samling at træffe Beslutning om dette Spørgsmaal. Det er af stor Betydning for Befolkningen, og det er ogsaa af Betydning for Rigsdagen at erfare, hvilket finansielt Standpunkt man tager til dette Spørgsmaal. Af mere vidtrækkende Betydning, i alt Fald af principiel Karakter, er det Spørgsmaal, om vi kan vente Forslag til en Kornlov for næste Aar. Den 8. Marts blev Kornudvalget og den overordentlige Kommission anmodet om i Fællesskab at drøfte dette Spørgsmaal, og man paatog sig at gaa til en Undersøgelse deraf. Jeg vil gerne spørge den højtærede Regering — jeg ved ikke, hvem der faar med denne Sag at gøre —, om man i sine Overvejelser er kommet saa langt, at man kan sige noget om, hvorvidt man mener, at en Kornlov bliver nødvendig. Jeg skal paa ingen Maade stille vidtgaende Krav om Besvarelse af Spørgsmaalet i dette Øjeblik, og jeg skal derfor heller ikke bede om Udtalelser om Kornlovens Indhold, om, hvad man tænker i saa Henseende, men blot spørge, om man mener, at en saadan Lov vil være nødvendig eller ej. Naar man ser den højtærede Landbrugminister